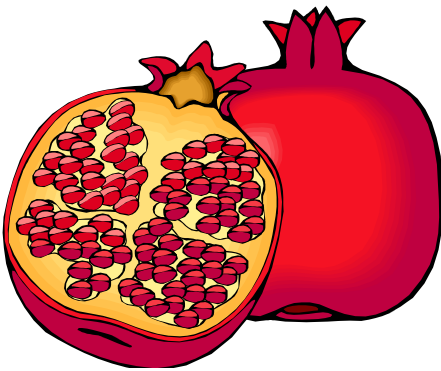

דבר העורכים

שנה חדשה -תשע"ד- דף חדש וצח,
 צעד ראשון למסע מוצלח.
 להתחיל אותו ברגל ימין
 להרים הראש ולהאמין.
 למלא חוויות מתוקות בתרמיל,
 להקשיב ולתת ללב להוביל.
 לשנות על פי טעויות מלמדות,
 לדעת על הטוב להודות.
 לפסוע בוודאות ובביטחון
 להטעין מידי פעם את הכוחות.
 להרחיב המבט גם לצדדים
 להכיר אנשים מיוחדים.
 להתמלא מכל פסיעה ופסיעה,
 להקפיד על נשימה מלאה.
 ללכת, לשבת, לרוץ,
 להשיל מה שאיננו נחוץ.
 ללכת במסע השנה החדשה
 להתמיד בדרך גם היא קשה.
 לחייך, להתמלא, וללמוד
 להלך, להתקדם עוד ועוד.

דע לך שכל רועה ורועה יש לו נגון מיוחד משלו

דע לך שכל עשב ועשב יש לו שירה מיוחדת משלו

ומשירת העשבים נעשה נגון... (רבי נחמן מברסלב)

**שנה חדשה בפתח ולכבודה אנו מבקשים לאחל שתהיה זו
 שנה של התפתחות ויצירה, שנת הניגון המיוחד של הלב...**

שנה חלפה שנה באה ...

אני כפי ארימה

אודי פלד

(ראיון עם אודי שיצא מהקשרו)

אתה מסיים שנה ראשונה בקדנציה השלישית. מה הדבר הכי מתסכל אותך בתפקיד? ככה? פותחים דווקא בתסכולים? או-קיי, אז מנבכי הקדנציה השלישית, הדבר הכי מתסכל זה לראות חבר מתוסכל. זאת אומרת, חבר או משפחה, הפונים אליי או אל "המערכת" בבעיה, דהיינו מה שהם חווים כבעיה, מבקשים פתרון, עזרה, ואינם מקבלים.

למה הם לא מקבלים?

הסיבה היא תמיד אחת. רק אחת. כי פתרון הבעיה שלהם, יוצר באופן מיידי ומובנה בעיה ותסכול אצל חבר אחר. אני יכול להגיד באופן כמעט מוחלט, שכמעט כול הבעיות שאין להן השלכות רוחב וממשקים עם חברים אחרים – נפתרות.

או אולי לא ניתן לפתור כי זה לא טוב לקיבוץ?

אין מין חיה כזו טוב לחבר אבל לא טוב לקיבוץ. הקיבוץ הוא החבר (וכאמור לעיל – החבר כחלק מקהילה ולא כרובינזון קרוזו על אי בודד), במיוחד כשאנחנו קיבוץ חזק, חברתית, תרבותית, כלכלית. מבחן הכוח שלנו הוא לא במה שאנחנו מסוגלים לירוק – זה תמיד יותר קל, אלא במה שאנחנו מסוגלים לקלוט, להכיל – ואנחנו מסוגלים להכיל הרבה מאוד.

אז אפשר אולי להסביר לחברים האחרים ש...

תלוי מה להסביר. אי אפשר "להסביר" לאף אחד שהוא לא צודק. יש בתרבות שלנו, לאו דווקא כקיבוצניקים, אולי כאנשים בעלי חינוך "מערבי", שני "באגים" בסיסיים:

(א). "פרדוקס הספק". אנחנו סופר ספקנים לגבי הצדק השורר סביבנו, ונעדרי כול ספק לגבי הצדק שלנו. אין לנו שום בעיה להסביר לאחר למה הוא לא צודק, ואין שום סיכוי שבעולם שמישהו יצליח לשכנע אותנו שאנחנו לא צודקים. מבחינה לוגית זה כמובן פרדוקס – אבל מי מחפש לוגיקה בהתנהלות אנושית (סוקרטס ניסה, אבל על זה דנו אותו האתונאים למוות – ראה ערך בגוגל).

(ב). האמונה לפיה בצד כול בעיה קיים גם פתרון. התרבות המערבית, שעליה אנחנו מתחנכים, אומרת לנו שכאשר אנחנו נתקלים בבעיה – שומה עלינו להסתער עליה ולא לנוח ולא לשקוט עד שנפתור אותה. קיימת גם תרבות אחרת (הנראית בעינינו כנרפית, "לא יעילה") הגורסת שכאשר אנחנו נתקלים בבעיה – עלינו ללמוד לחיות איתה. שביל הזהב הוא כידוע שביל הביניים הבא לידי ביטוי באמירה המפורסמת: "לו רק יהא לי **כוח לבצע** כול מה שניתן וראוי לבצע, **אומץ לקבל** ולהתמודד עם מה שאינני יכול לפתור – והעיקר, **החוכמה להבחין** בין שני אלה."

אז מה כן ניתן לעשות?

אי אפשר להסביר לך שאתה לא צודק, אבל בדרך כלל אין קושי לשכנע חבר לוותר מעט על הצדק שלו למען הצדק של חברו ולמען קיום חיי קהילה. בזה קל להשתכנע שהרי כולנו מכירים את זה מהבית. כולנו יודעים שקיום זוגיות פירושו ויתורים הדדיים, גם כאשר אנחנו בטוחים שאנחנו צודקים, ואם כך בזוג, בקהילה – קל וחומר.

ובכל זאת, הרי חייב להימצא 'איזשהו' צדק מוחלט...

אז זהו, שלא! עכ"פ לא בעולם הזה. על כך נאמר: "צדק צדק תרדוף". תרדוף כן, תשיג – לא. ומה המשמעות לרדוף אחרי מה שאינו קיים? לא קיים במציאות אבל קיים כאידאה (אותה אידאה שרק השתקפותה מרצדת על קיר המערה של אריסטו – ראה ערך בגוגל). אידאה היא דבר טוב. היא כמו מגדלור המכוון את הספינות. אתה לא אמור להגיע אל המגדלור (היושב בעצמו על שֶׁרְטוֹן) אלא רק לנווט על פיו את דרכך בים המים או בימות החיים.

ומה עם כול התקנונים וההחלטות שלנו?

למה רק התקנונים שלנו? קח את כול החוקים והתקנות והצווים שבדיני מדינת ישראל. תוכל לפרוש אותם מכאן ועד קפריסין. לכאורה, יכולת להזין את כול הדינים, הפליליים והאזרחיים, החילוניים או הדתיים, המתפרשים על פני כול אורחות חיינו, במחשב על, ועל כול שאלה היית נענה בלחיצת כפתור. ובכל-זאת נפתחים בכול שנה עשרות אלפי (מאות אלפי?) תיקים משפטיים בכול הערכאות, ותמיד מגיעים לדיון הצדדים, והם מיוצגים על ידי עורכי דין (שלמדו אותו דין, באותה פקולטה, אצל אותו מרצה), וכול עורך דין מבטיח ללקוחו (באמונה שלמה) שהדין (ואפילו הצדק) עומד לצדו, ואם הם אינם מגיעים לפשרה וחותרים לפסק דין, תמיד, אבל תמיד – צד אחד מפסיד.

ומה אנו למדים מזה? שלושה דברים חשובים:

א. למרות קיומם של מחשבי על שמסוגלים להכיל טונות של מידע ולחשב אינסוף אלטרנטיבות ומהלכים, בכול צומת החלטה יושב אדם – מוח אנושי, שופט או רב או סתם מזכיר קיבוץ, ואין לו מנוס מלהפעיל את שיקול הדעת שלו (שרק בשלו הוא נבחר) ולייצר החלטה שתהיה תמיד נכונה ושגויה בעת ובעונה אחת – הכול בעיני המתבונן.

ב. לא רק שאין צדק מוחלט, אין אפילו דין מוחלט. ואם בדוגמה הנ"ל סברת כי משהחליט השופט היושב בדין כך או אחרת, אנחנו כבר יודעים מה אומרים החוק או התקנה – קדחת! בערעור המוגש מיד, מוצאת הערכאה הגבוהה שנפלה שגגה במעשה הערכאה שתחתיה ... עד שאנחנו מגיעים אל הערכאה הגבוהה ביותר – בית המשפט העליון בשבתו ל"דיון נוסף" ושם קובעים ארבעה שופטים עליונים "ירוק" ושלושה שופטים עליונים אינם מסכימים וקובעים "צהוב", והאם הארבעה חכמים או צודקים מהשלושה? לא – רק שהשיטה (החילונית) קבעה שקובע הרוב.

ג. והדבר השלישי אותו אנו למדים, שבסך הכול מערכת המשפט היא מאוד חכמה. מעורבים בה המון אנשים: מחוקקים, עורכי דין, שופטים, פקידים, מאבטחים, שרתים ... והם כולם מרוויחים ומתפרנסים בכבוד. אז אם בסוף רק אדם אחד מפסיד, מי שפנה לבית המשפט ... ממש לא צריך לעשות מזה עניין.

טוב, אני רואה שאנחנו מתגלגלים למחוזות רחוקים, נחזור אלינו, לחלקת האדם הקטנה שלנו. משהו לסיכום המצב?

אה... כן! בוודאי. כמו שאני נוהג לומר למי ששואל אותי על המדרכות: "מעולם לא היה מצבנו ... יותר", ושכול חבר ישלים את המילה החסרה לפי בחירתו ותחושתו (הצודקת).

ועוד. סיימנו זה עתה את החופש הגדול. אני חייב לתת מחמאה אדירה לצוות החינוך שלנו. לא רוצה לפתוח פה ... לזה שאסור לנקוב בשמו, אבל נדמה לי שמבחינת החששות העולים כול שנה לגבי ילדינו ונערינו החביבים מאוד, והיצירתיים במיוחד, עברנו את החופש ממש בשלום. לא שלא היו משברים – כאלה יש לנו תמיד ובעיקר בקיץ (הכי לגיטימי להִתְחַרְפֵּן בקיץ), לא שלא יצאנו עם כמה תסכולים (ראה הפתיח), אבל יחסית ...

אז נאחל לכולנו שהשנה הבאה עלינו תהיה לטובה, הרבה בריאות לנו ולכול בני משפחתנו, לשוכני הרמה ולכול בני ביתנו המשרתים מחוץ לרמה. מתחילה שנה חדשה של 365 ימים. זה ק...מ...ו...ן זמן. צריך המון סבלנות וסובלנות, וניפגש כולנו מאושרים ומעושרים בקצה השני.

שנה טובה

לכל התלמידים והמורים שחזרו ללימודים,
מאחלים לכם שנה טובה ופוריה בשנת
הלימודים תשע"ד.

אָלוּל וְחַיִּים

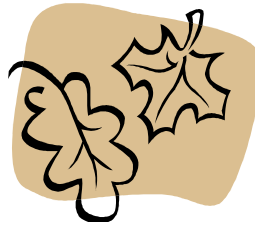
בְּמִוֶּרְגַּב בְּגוֹרֵן כֶּךָ עוֹנוֹת הַשָּׁנָה

סובבות וּבָאוֹת כָּל אַחַת בְּזִמְנָה,
בְּגִבְעוֹת, בְּצִדֵי הַדְרָכִים, הִתְצַב
מִבְּשָׂר הַגִּיעוּ אֵלָיו וְחָגְיוּ.

הַקִּיץ עוֹד כָּאֵן וְאִתּוֹ שָׂרְבִי
מֵעֵבֶר לַסֶּף מִמְתִּין לָנוּ סֵתוֹ,
חֲרוֹשׁ הַשָּׂדֶה נֶאֱסָפוּ יְבוּלָיו
בְּכַרְמֵי הַיַּיִן תּוֹפְחִים
פְּרוֹתָיו.

מִתְבָּרַךְ אָדָם בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מִלֵּטֵף בְּמִבְט שָׂדֶה וּתְלָמִיו,
בְּתַחֲנִינָה נוֹשֵׂא לְשָׁמַיִם עֵינָיו
הַגַּם הַשָּׁנָה יַעֲנוּ תְּפִילוֹתָיו?

שָׁנָה חֲדָשָׁה עֹכְשׁוֹ מִתְחִילָה
לָהּ רַבּוֹא כּוֹכְבִים כְּהִילָה,
בְּלִילוֹ הַפְּרוֹשׁ הַחַג מִתְקַדֵּשׁ
בְּתִשְׁרֵי וְחֻשׁוֹן הַכֹּל יִתְחַדֵּשׁ.

20\08\2013 ראובן עזריאלי

לחברים שלום,

בגיליון "ברמה" האחרון פורסמה כתבתה של יעל ברמן בנושא טרקטורם. משיקולים שונים החלטתי שלא להגיב לכתבה זו באותו גיליון. לאחר פרסומה, הובהר לי ע"י חברים לא מועטים כי העדר תגובה מצידו מתפרש כהסכמה לדברי הכותבת וכי כתוצאה מכך נפגעו אותם חברים המוזכרים באופן שלילי בכתבה, ובראשם מוטי חורש ודורון יפה.

עקב כך מיהרתי לפרסם על גבי לוח המודעות הבהרה לפיה כל הדברים שפורסמו בכתבה (למעט הנתונים שנמסרו לה על ידי) הינם על דעתה ובאחריותה הבלעדית של יעל, ואני לא מסכים או תומך בהם בשום צורה שהיא.

אכן טעיתי כשלא הגבתי לכתבתה של יעל במייד, בתחתית רשימתה. מתוך הכרה בעבודה הקשה והמסורה שמבצעים מוטי ודורון, אני מתנצל בזאת בפניהם על הפגיעה שנפגעו ממני, כיוון שניתן לפרש את היעדר ההתייחסות שלי לכתבה של יעל, כאילו אני נותן לדבריה כלפיהם הכשר. אציין לבסוף כי העובדות מדברות בעד עצמן - הרחבת המוסך ומבנה טרקטורם מתוכננת ימים אלה, הנושא יגיע לדיון בהנהלה הכלכלית לקראת סוף 2013 ובמידה וכך יוחלט ההרחבה תבוצע במהלך 2014.

חג שמחה ושנה טובה! ויוי

פרוטוקול ישיבת המזכירות –

ועד ההנהלה

מספר 22 / 2013

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 22/8/2013

מספר חברי ועד ההנהלה: 14

שמות המשתתפים: אודי פלד, חיים קרש, אורן ט.ל., עופרה רודוי, טלי גולן, נח בן נחום, ישראל עוזרי, קרן שחר, מיכאל שגיא.

משקיפים: אביהו גלעד.

חסרים: ריפי שהם, יובל כהן, יגאל אופק, נרית ספיה, יפעת קפלן, תום ביטי.

על סדר היום

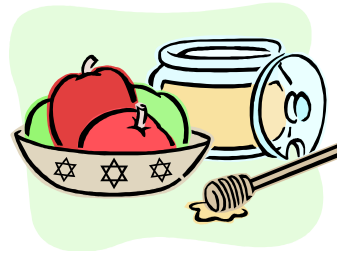
1. אישור פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. קבלה לחברות: לילי ונחשון שטייף (מוזמנת: עדי עוזרי).
3. לימודי אורלי (שושני) רוזנטל.
4. אישור לימודים בחריגה ממסלול צעירים (מוזמנת דלית ביטי).
5. צוות לנושא הצבת פסלים בשטח החצר (מוזמן ירמיהו).
6. הקמת צוותים לגיבוש הצעות:
 - א. ענף הרכב.
 - ב. השקעות פרטיות של חברים בדירתם.

החלטות

1. אושר פרוטוקול ישיבה קודמת.
2. המזכירות ממליצה לאסיפה ולקלפי לקבל את לילי ונחשון שטייף לחברות בקיבוץ.
3. אורלי סיימה מסלול צעירים. עובדת שנה וחצי בחינוך. מבקשת להתחיל לימודי תואר שני בפסיכולוגיה (יומיים לימודים ושלושה ימי עבודה בשבוע. בחופשות עבודה מלאה). מש"א ממליצה בחיוב אבל העבירה לאישור המזכירות בשל הכלל הקיים בדבר "תקופת צינון" בין סיום מסלול צעירים ואישור לימודי מש"א. המזכירות אישרה הלימודים במסגרת הנ"ל הכוללת עבודה בכשני שליש משרה במקביל ללימודים.

4. לאחר ששמעה מדלית את הנסיבות של כל מקרה ומקרה, מאשרת המזכירות השלמת לימודים למרות חריגה ממסגרת שנות מסלול הצעירים ל: צח גפן, ניצן שהם, דביר פרי. (החריגה היא על פי התקנון הקיים לפיו מסתיים מסלול הצעירים בגיל 28 לבנות ו-29 לבנים. בתקנון החדש – שכבר אושר במזכירות ויובא בקרוב לאישור האסיפה – גיל סיום המסלול הוא 30 לבנים ולבנות. החריגות הנ"ל אינן מעבר לגיל 30).
5. ירמיהו פירט הרכב הצוות: ירמיהו (מרכז), עידן ארזי, עמית גפן, יואב אופק, יוסי זמיר. לבקשת המזכירות יתווסף לצוות חבר/ה על פי המלצת ועדת צעירים. תפקיד הצוות לבדוק ולאשר (בכפוף לאישור ועדת תכנון – אם נדרש) הצבת פסלים ברחבי הקיבוץ. המזכירות אישרה את הצוות ואת הרכבו.
6. הוחלט להקים שני צוותי עבודה לבדיקה והעלאת הצעות החלטה בשני תחומים:
- ענף הרכב (מצבת רכבים, זמינות, "רכבים צמודים", שיטת החיוב, הפרטה ...).
 - השקעות פרטיות של חברים בדירות הקבע.
- בחירת/מינוי הצוותים מועברת למש"א.

רשם – אודי

על הקליטה

סיבות רבות למשבר בקיבוצים ולא האחרונה שבהן היא היתדלדלות כוח האדם, הן בכמות והן באיכות. נראה שחברה קיבוצית המתבססת רק על הורים ובניהם לא תמיד יכולה להבטיח את קיומה המשגשג לאורך שנים. לכן נראה חיוני שבצד קליטה גורפת של בנים יש לקיים קליטה מדודה וסלקטיבית של משפחות מבחוץ, לפי צרכי המשק והחברה.

נראה לי שמשפחת משה, מירב ואלון, המועמדים לחברות, היא דוגמה מובהקת לכך. מעל כל זאת זו משפחה מקסימה!!

אלישע

יום הכיפורים שלי

....בין הקיץ לסתיו / חודש תשרי
 עם כל שנאהב / בחודש תשרי.
 ברכות של תשרי / סליחות של תשרי
 ובלחש עולה בקשה.
 כי ידוע הרי / שבחודש תשרי
 מתחילה לי שנה חדשה. (דתיה בן דור)

חודש תשרי ממש כבר כאן ועמו הסתיו הקרב, חילופי עונות והרהורים התופסים חלק מאיתנו לקראת בואה של השנה החדשה. חודש תשרי התברך בארבעה חגים (וחכמי ר"י אף תיקנו חג חמישי- חג המים). דומה כי מכולם, ההתייחסות המורכבת ביותר אצלנו, כחברה חילונית ברובה הגדול, קשורה ביום הכיפורים. למועד, שנתקבע בתודעה הישראלית כיום דתי בעיקרו, אנו מבקשים לצקת תכנים ישנים וחדשים ולתת משמעויות נוספות ומוחשיות, המתאימות גם לציבור שאינו דתי ואשר גדל על ברכי התרבות היהודית על גווניה השונים.

השנה, במסגרת האפשרות הנוספת לציין את יום הכיפורים (מלבד בבית הכנסת), החלטנו לערוך את "יום הכיפורים שלי". הכוונה לשלב קטעים אישיים עם קטעים מוכנים מראש, אשר יביאו לידי ביטוי את הפנים השונות של יום הכיפורים עבורנו, ברמת יוחנן. הערב יכלול שילוב של קטעי קריאה, שירה וזמר, המהווים חלק חשוב ומשמעותי בארון הספרים הלאומי, המקומי והאישי ואנו מקווים כי ערבים מסוג זה יהוו חוליה נוספת במורשת התרבותית המפוארת של רמת יוחנן.

נתכנס בערב יום הכיפורים תשע"ד ביום שישי, ט' בתשרי (13/9/2013), בשעה 21:00 בחדר האוכל.

שנה טובה לכולם

יובל כ' (מרכז), מאיק'ה, ריפי, נורית פ', ליאור גולן.

אם יש את נפשך לדעת/ בן ציון גולן

אם יש את נפשך לדעת, אם יש בדעתך לגעת, זה הזמן לקבל החלטות, חודש הרחמים והסליחות. לא שהיו שם רחמים ולא שניתן לסלוח לגרמנים, אך בבור שנפער מן העץ שנעקר, שם יש לעשות סיבוב מבוקר. לעשות הפסקה במירוץ לכיבוש פסגות הניכר, הפסקה מהמירוץ מעיר לעיר וממוזיאון לכיכר. מסע לפולין, מסע קצר, גם כן מעיר לעיר, מכפר לכפר, ממוזיאון לכיכר ומכיכר למוזיאון כי הכל שם הפוך וחסר הגיון. מקום שם אדם תלה את נשמתו בסלון ביתו, יצא לעבודתו לתלות את בני עמי בכיכר העיר. המסע קצר, מדויק ומזוקק, מומלץ בחום ואהבה לכל אחד ולכל אחת, ובחיים שלמים לפחות פעם אחת.

הכינו את הממחטות.

וכשקשה לראות נפתח הלב,
ולפתע שדה הראיה הולך ומתרחב.
את "האם בסודרה" רואים היטב,
רואים הכל, הכל, ומתכווץ הלב.
(ומה בדבר הממחטות?)

רב דברים נדרשנו לקחת
מלאנו מזוודה מלאה באמתחת.
כסא מתקפל וצלחת עוגות,
ובגדים מתאימים לארבע עונות.
(בשום מקום לא נכתב ממחטות).

רק תודה יש להגיד,
למופלאה ששמה עידית.
מסע קסום, מרגש ומתקן,
יישר כוחך ונאמר אמן.
(נא לא להביא ממחטות).

ישבנו על כסאות ושמענו,
הקשבנו לעידית והטמענו.
דבר לא יכולנו לראות,
עינינו מלאו בדמעות.
(בשום מקום לא נכתב להביא ממחטות).

בן ציון גולן/מסע בפולין אוגוסט 2013

ממליץ בחום ואהבה, מסע עם עידית

חוקרת מנוסה, מדריכה מופלאה וחוויה מתקנת.

מילות קוד להרשמה: גחליליות, מסעות תוויה.

מיטיבי שמע והקשב יוכלו להקדים נשמע למסע,

בסדרת הרצאות, כאן במכללת דורות. בימי שלישי החל מתשע.

לכל בית רמת-יוחנן איחולי "כל טוב שבעולם!"
ובמה שמתאים יותר למחזור-החברים בגילנו:
הרבה הרבה בריאות!

מרחל וגידי גלכוע,
שלמרות המרחק והריחוק - הרמה היא תמיד
בית.

"כל ההתחלות" –

לקט אמרים מחכימים לשנה החדשה / אודי

- # השאלה היא לא עם איזה רגל אתה מתחיל – אלא איפה אתה מניח אותה.
- # באיזו דרך עלי לבחור, שאלה עליסה את השפן הלבן בהצטלבות הדרכים. לאן את רוצה להגיע? שאל השפן. אינני יודעת השיבה עליסה. אם כך – לא משנה באיזה דרך תבחרי, קפץ השפן לדרכו.
- # ההתחלה היא הנקודה היחידה שבה כול האופציות עדיין פתוחות בפניך.
- # הדרך הכי טובה להתחיל – היא בדרך כלל להפסיק לדבר.
- # ההתחלה – היא לפעמים יותר ממחצית הדרך.
- # בשביל לנצח אתה צריך להתחיל הכי חזק שאתה יכול – ולאט לאט להגביר (מבצע סבתא).
- # לא נכון שכול ההתחלות קשות, מה שקשה באמת – זה להתחיל.
- # החיים מסתיימים בנקודה שבה הם היו צריכים להתחיל (?!).
- # החיים היו צריכים להתנהל בדיוק להיפך. בן אדם היה צריך להתחיל את חייו בגיל מאה ועשרים – ולסיים אותם בתור אורגזמה (וודי אלן).
- # היום הוא ההתחלה של שארית חייך.
- # **תחילת** מעשה – במחשבה תחילה.
- # מחר אתה עלול להצטער על כך שלא התחלת היום.
- # חשוב מאוד להגיע – אבל לא פחות חשוב לזכור איפה התחלת.

- # אמרתי לרופא שהשיניים שלי מתחילות להצהיב – אז הוא יעץ לי ללכת עם חולצה חומה.
- # להתחיל עם בחורה זה כמו לקנות חתול בשק – אתה אף פעם לא יודע איך אימא שלה נראית.
- # להתחיל עם גבר זה כמו לנסות להתחרות במאה מטר עם יוסיאן בולט, אלוף העולם בריצה למאה מטר. תמיד תהיי רק במקום השני – אחרי אימא שלו.
- # פגישה עם החותנת זה כמו לנעול נעליים חדשות, בהתחלה הן תמיד לוחצות – אחר כך מתרגלים.
- # עסק ענק יכול להתחיל – עם עכבר קטן (וולט דיסני).
- # המדינה שלנו התחילה מאפס, ואחרי 65 שנה הגיעה סוף-סוף – לשום דבר (יאָצק).

המחנות העולים בקיבוץ

או – מה בכלל עשינו כאן השנה?

השנה במחנה (סניף) של המחנות העולים בקיבוץ הייתה פעילות לקבוצות מכיתה ד' עד כיתה י'. נעם, מיכל, ענבר, פיי, איה וניתאי מכיתה י"א הדריכו את החניכים הצעירים. בסוכות היינו בטויל ביער בן שמן, בנובמבר החניכים השתתפו ב"עולימפיאדה" ובהשבעה בקיבוץ. בפסח יצאו חניכים לטיול מים בגליל, אשר במהלכו התגבשו החניכים, טיילו, בישלו על מדורות באופן עצמאי ואפילו ישנו תחת כיפת השמיים, בלי אוהלים, כנהוג במחנות

העולים. בקיץ השתתפו כל חניכי ג'-ו' בכייפת (שבוע מחנאות בקיבוץ) בנווה, בהובלת המדריכים וחניכי ז'-ח', ויצאו למחנה הקיץ הארצי ביער לביא, שם הם בנו מתקנים בבנייה מחנאית ועברו פעילות חווייתית. בהזדמנות זו אנו רוצים לשבח את המדריכים הצעירים שהשקיעו מזמנם ונתנו מעצמם כדי לחנך את ילדי הקיבוץ.

חניכי כיתה ח' יצאו בדצמבר לתחרות אתגרים ארצית, ה – "24". קבוצות מכל רחבי התנועה הגיעו לסופשבוע אנרגטי במיוחד. בפברואר השתתפו בלילה לבן שאחריו נסעו

לחרמון במסגרת הטיול הארצי "הלבן". עברו פעולות במחנה, ויחד עם דנה, המדריכה בתלתון שחר, ערבים חברתיים בבית הילדים.

תנועת המחנות העולים משתלבת במערכת החינוך המשלים של הקיבוץ, בשיתוף פעולה עם מיכאל והצוות החינוכי. את פעילות התנועה בקיבוץ יוביל השנה צוות קומונרים טרי: **ניצן, בר ואילון**.

בהזדמנות זאת נציין את צוות המד"ציות החדש המורכב משתי מד"ציות חדשות ומעולות-**שחף קפולניק ומיה וייס** מכיתה י', ושלוש מד"ציות מובחרות הממשיכות להדריך שנה שנייה- **מיכל שטייף, נעם סוסן ופיי גוטמן** מכיתה י"א.

חניכי התנועה ומדריכה מחנכים יום יום לערכים של ציונות, דמוקרטיה, הומניזם ושוויון. ופועלים למען יצירתה של חברה צודקת ומוסרית יותר בישראל ולמעורבות של הנוער בעיר ובקיבוץ.

כעת אנו נערכים לקראת שנת הפעילות תשע"ד. ביום שלישי 10/9 יתקיים הפנינג פתיחת שנה להורים וילדים בהובלת המד"ציות. זה המקום להודות **לעמרי, גיא ויעל** שהדריכו במהלך השנה-שנתיים החולפות בקיבוץ. הם השתלבו בפעילויות של חברת הילדים, תלתון שחר, ליוו את המד"צים והדריכו את חניכי המחנה הבוגרים. תודה רבה על ההשקעה והנתינה ובהצלחה בהמשך.

שנת הפעילות נפתחת עם צוות חינוכי גדול ומרשים שאינו נח על השמרים וכבר מתכנן את הטיול הבא לחניכי ד'-ו'. הטיול יתקיים לאחר סוכות, בסוף השבוע 4-5/10, נטייל בהר הכרמל בנחל כלח ונחל גלים.

מצפים לשנה פורייה ומלאה שיתוף פעולה וצמיחה, מאחלים שנה טובה לכל חברי וילדי הקיבוץ.

צוות המחנות העולים – רמת יוחנן

ניצן- 052-4460989

בר- 054-7270415

אילון- 054-789234

בסלע חצבנו רוני פלד – פיסול

התבוננות בעולם הנשי, הטבע והחי.

בערב ראש השנה תיפתח בבית ההנצחה תערוכת פיסול של רוני פלד.
העבודות המוצגות בתערוכה הן פרי עבודה של שנתיים בהדרכת יובל לופן,
פסל מקיבוץ גינוסר.

דברים לקראת התערוכה -

לא קל להיות "שונה"/"חריג"/"אחר" בקיבוץ, לא כל שכן "אמן". הסיבות רבות, שונות ומשונות,
אך ביסודן מונחת התפישה שהעיסוק באמנות אינו מביא פרנסה ראויה.
הערך המוסף של השפעתו על חיינו התרבותיים, כפרטים וכחברה מעבר לקיום היומיומי, למצער,
לא תמיד נלקח בחשבון הסופי. כך או כך העיסוק באסטיטיקה, בצבע, במילה, בלחן, בהשראה
וביופי מעולם לא היה רנטבילי.

מאידך יש גם צד שני למטבע. יש בקיבוץ שפע של אפשרויות, מעלות והקלות הניתנות לנו
כאמנים, תנאים שאמני הכרך הגדול מתקנאים בהם. בעיקר בקיבוץ כמו רמת יוחנן, שיכול
להרשות לעצמו השקעה בחומר וברוח, במקום ובאמצעים, ביד נדיבה ובנפש חפצה.

רוני עדיין בתחילת דרכה הפיסולית, אולם כבר עתה בולט במיוחד הטיפול בפן הנשי, לפעמים גם
אירוטי שרוני בחרה בו כביטוי. והיא אכן מעידה על עצמה שהעבודה נעשית מתוך התבוננות
פנימית בעולם הנשי, הטבע והחי. ניכרים מאוד הקווים העיצוביים המיוחדים שמשתלבים עם
צורת האבן הגולמית, תפישת החלל, הנפח, הזרימה והתנועה. וכמו כן יש ניסיון כנה ורצון לא
להפר את אופי האבן, את קווי המיתאר הטבעיים בתוכה, לשמר את צורתה וחומריותה
הטבעיים. לנצל את זה וללכת עם זה אל הרעיון הפיסולי והעבודה המוגמרת.

רוני עובדת באבן במימדים שונים. מספר עבודות גדולות עומדות בחורשה ליד ביתה. לאחרונה,
לפי בקשת המימסד, נבחר צוות חברים שיחפש דרכים ואתרים מרכזיים בחצר על מנת להציב
בהם כמה עבודות מוגמרות על משטחי בטון, בצורה מסודרת, מכובדת ובטיחותית, לנוי חצרנו
ולהנאת החברים. ●

ירמיהו.

ראש השנה בראש-טוב

שירלי עזרו

במסגרת עבודתי עם אוכלוסיית הגיל השלישי, יוצא לי להכיר אוכלוסיה מדהימה של אנשים שחיים איתנו. לכל אחד ואחת מהם יש סיפור חיים מרתק ומעניין.

בעלון זה מוגש לקט ברכות לכבוד השנה החדשה ובגיליונות הבאים אביא עוד ראיונות וסיפורים של אנשים שהם הבסיס לקיבוצנו ולהתיישבותנו פה.

ראשונה, ברכתה של יפית, חברה בצוות המטפלים ב"חמדת אבות" ועובדת אצלנו הרבה שנים במסירות ואהבה. היא מברכת ומספרת לנו:

"חגיגות חגי תשרי נפתחו בשיר ובריקוד בחמדת-אבות ע"י להקת רקדנים מקצועיים מ"בית היינה", באווירה שמחה וחגיגית. היו שם ריקודים משנות ה-50-60, כולם שמחו מאוד וגם נהנו.

יפית מברכת את "**חמדת-אבות**" ואת כל תושבי רמת יוחנן ובית ישראל, בשנת שלום, שלווה, הגשמת חלומותינו, ובעיקר אהבת הזולת. נמשיך בברכות של חברינו היקרים:

משה לקח - מברך את הקיבוץ ואת כל עובדי המפעל ומנהליו, החברים והשכירים, בשנה טובה, שמחה ומכניסה, ואת חברי הקיבוץ מברך בשנה טובה ובבריאות טובה. **יהודית שושני** - מברכת את הקיבוץ ואת ילדיה בשנה טובה, בריאות, אושר והגשמת חלומותיהם.

ציונה כהן - מאחלת למשפחת כהן המורחבת רוב אושר ובריאות.

ברוריה - מאחלת לקיבוץ ולבני משפחתה בריאות וחג שמח ומתוק.

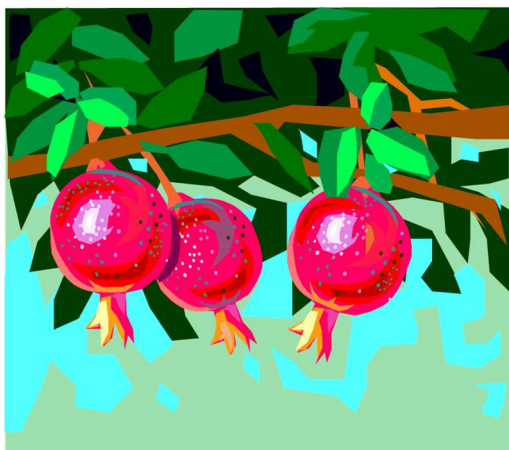
שושנה פוקסמן - מאחלת לבתה ונכדתה היקרות המון אהבה, אושר והתגשמות חלומות.

אסתר עזרא - מברכת את תושבי רמת יוחנן בשנה טובה ומתוקה ושתהיה לנו שנה משגשגת והמון בריאות.

עליזה רוסלנדר - מברכת את תושבי רמת יוחנן, את אחיותיה ואת משפחת רוסלנדר המורחבת, בחג שמח ומתוק ובכל הטוב שבעולם.

עוזי ושולמית זבולון מברכים את כל חברי הרמה, בשנה טובה וברוכה וגמר חתימה טובה. ושולמית מוסיפה תפילה קטנה: "מי ייתן ובנינו ובנותינו עם משפחותיהם יחגגו את חגינו עם כל עם ישראל ונאמר-אמן".

ולסיכום אני רוצה לברך ולאחל לכל הצוות המקסים של "חמדת-אבות", בראשותו של יבגני קלריך, יישר כוח, שנת בריאות, אושר ואהבה. שתמיד תהיה לכם סובלנות וסבלנות וגם שתמיד יהיה לכם חיוך על השפתיים, שמחה בלב ומאור עיניים. תמשיכו במלאכת הקודש שאתם עושים. ולכל תושבי רמת יוחנן, שתהיה לנו שנה ברוכה בחברות טובה, שנת שגשוג ויצירה טובה, שנת בריאות ובטחון והגשמת חלומותינו.

הודעה לחברים

במהלך החופש הגדול נעשו מספר ניסיונות וילדי בית תות (כתות א'-ב') באו לאכול את ארוחת הצהריים בחדר האוכל. הניסיון עבר בהצלחה (הילדים התנהגו למופת...), לכן הוחלט שהחל משנת הלימודים החדשה, הילדים מבית תות יצטרפו למעגל הסועדים בחדר האוכל.

על מנת לעשות סדר גם במקומות הישיבה וגם למנוע בלגן בכל חדר האוכל, אנו נקצה שטח שיהיה **שמור לילדים**. האזור שנבחר הוא ליד מתקן השתייה (מאחורי המחשב). לכן **בין השעות 12:30 עד 14:00** אנו מבקשים לפנות את המקומות האלו לילדים. תודה רבה על ההבנה ושיתוף הפעולה.

מיכאל שגיא, אורן טהר-לב ויהודית צוקרמן

כפורים

אלול ותשרי לאטם נגרים
מגיע וקא יום כפורים,
בין אדם למקום נמחל ונסלח
עם חברו, קצת יותר מסבך.

כל חדשי השנה יגזול וימעל,
יום אחד מרבים והכל בו נמחל?
יצאו שלושה כוכבים היום יחלף,
הגשמים כבר אמרו יעני ישראל-בלוף.

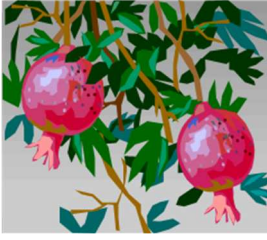
המענה נפשו בצום ותפילה
לבקר ידו במעשה נבלה.
שקא צריף להפך את הסדר בכלל,
רק יום בשנה תגנב ותמעל.

החילוני הגמור ביום כפור
רואה סרטים במעגל סגור,
ולבל יכעיס בורא עולם,
בכפור הולף ברגל לים.

טרים על משמעותו הדיון יתלהט,
אקרא לו פשוט היום השקט.

27\08\2013

ראובן עזריאלי

חגי תשרי

ערב ראש השנה תשע"ד כ"ט באלול 4.9.13 בשעה 19:30 קבלת חג .
הצוות: מעיין שהם וויקי שלם.

בשעה 20:00 ארוחת ערב חגיגית על דשא האירועים, בשעה 20:30 קפה ועוגה על הדשא, ונארח את להקת הכליזמרים "א-מחיייה" - להקה ירושלמית השואבת השראה ממגוון עולמות שמהם באים חבריי הלהקה, כך משתלבות בנגינתם מוסיקה קלאסית, ג'אז, מזרחית ומוסיקה מהבלקן.

יום חמישי ערב חג שני ראש השנה 5.9.13

תוגש ארוחת ערב במילוי שולחנות בין השעות 19:00 לשעה 20:00 .
יום שישי 6.9.13 ערב שבת תוגש ארוחת שבת כרגיל .
מוצאי שבת 7.9.13 בנופית בשעה 21:00 הופעה של להקת "תיסלם" . עלות כניסה 30 ₪. לחיילים חינם עם הצגת תעודה.

יום כיפור - ערב יום כיפור ט' בתשרי 13.9.13

ארוחת ערב לצמים תוגש בשעה 17:00 וארוחת ערב לכלל הציבור תוגש בשעה 18:30 .
בשעה 21:00 נתכנס בחדר האוכל ל"ערב יום הכיפורים שלי" בהנחייתם של יובל כהן, ריפי, מאייקה, נורית פ. וליאור גולן .

ערב חג סוכות י"ד בתשרי יום רביעי 18.9.13

נחגוג את חג המים בבריכה בשעה 20:00 לאחר מכן קפה ועוגה בסוכה על הדשא הקטן.
יום שישי 20.9.13

ערב שבת תוגש ארוחת שבת כרגיל ובשעה 20:30 נארח בסוכה מאחורי ח"א "בירה ונשירה" עם **עדי כהן**, מופע של שירים ישראלים מוכרים שכולם אוהבים.
ביום רביעי כ"א בתשרי, ערב חג סוכות שני, תוגש ארוחת ערב במילוי שולחנות בין השעות 19:00 לשעה 20:00
תודות לכל הצוותים, התורנים, המתנדבים והם המונים. לאייל ברבר על ההגברה, לצוות האקונומיה, לצוות הווידאו, למשתתפים הרבים בקריאה, שירה, ריקודים ועוד.

הצגת בוסתנים – בוסתן הרמב"ם

גד אנדרי פור וד"ר אורי מאיר צ'יזיק מציגים: **בנפתולי הרוח והרפואה**.
הצגת בוסתנים למבוגרים מפרי מוחם הקודח של גד אנדרי פור וד"ר אורי מאיר צ'יזיק ובהשתתפותם.

הצגה שעלילתה מתרחשת בחדר המתנה במרפאתו של הרמב"ם, בעיר פוסטאט במצרים לפני כ-800 שנה.

תיאורי מקרה וסיפורים מחדר ההמתנה של הרופא הידוע רבי משה בן מימון.

גד אנדרי פור -

יוצר תיאטרון ומוזיקאי, הקים את "פשוט תיאטרון יער" ומשמש בו כמנהל אמנותי, במאי ושחקן, אוהב היסטוריה, בישול, וחיים טובים ואיטיים עם חיבור הדוק לטבע. ממלא את מצוות הרמב"ם "יהיו מזונותיך תרופותיך".

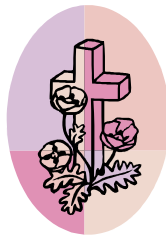
ד"ר אורי מאיר צ'יזיק

היסטוריון של אוכל ורפואה מקומית. מלקט מזונות בנחלים, בגבעות ובבוסתנים, משחזר מתכונים עתיקים, מלהטט במזונות בריאות ולוקח את החיים ברצינות תהומית. כותב הספרים "צמחי בר למאכל" ו"דברים שאוכלים מכאן" על מסורות התזונה המקומיות.

ההצגה תתקיים אצלנו בתאריך 28.9.13 מוצאי שבת, בנווה בשעה 19:30.

ההצגה היא מגיל 18. גדי ואורי יכבדו את הקהל במהלך ההופעה בתבשילים שהם מכינים בשטח.

כולם מוזמנים
ועדת תרבות

מכל פרחי אור...

למור גזית (יובל),

עם סיום עבודתך בענף הנוי, רוצים להודות לך על תרומתך הרבה לענף הנוי, על עבודה מסורה ומקצועית, השקעה בענף ומאור פנים לחברים.

בהצלחה בדרך החדשה אליה את הולכת.

יובל, מש"א

פנת הפרחון:

- כל החברים וללא יוצא מן הכלל מוזמנים לכתוב מכתב פרגון שיודפס בברמה.
1. לצוות הדינאמי, ובמיוחד **לגל כהן**, על עיצוב ברמה של שערי "ברמה".
ביום חג כביום חול שער יפה, אדום, ירוק וכחול. זוהר מור ובנצי גולן.
 2. **לשלמה שטיפנסקי** שף הבית, ברכות על סלט קצוץ ומבורך, על מרק חם ומשובח.
עלה והצלח, וברוב בריאות תבורך. גולן בן ציון.
 3. לצוות הבניין ולצוות המחשבים שעמלו וטרחו והביאו לגימור מוצלח של חדר
ההדפסות "משכן ה"ברמה". **ליגאל אופק** ברכות על היד שנתן לפרויקט הקטן.
שרהלה זית.
 4. לאולפני הרמה כאחד, ולרואי **ענבר** במיוחד, על ההשקעה והכישרון שהוכנסו
לחמש דקות סרטון. על הפקה, בימוי ועריכה, תחזקנה ידיך. זוהר מור.

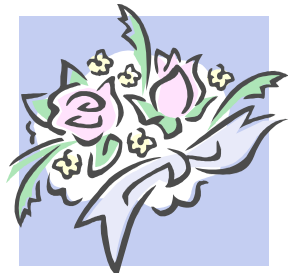
סיימו שנת שירות וכפר את אייסות הצה

ליאב סאלווה ומיכל כהן - מאחלים לכן הצלחה בדרככן!

יוצא הצנת שירות - סער צור, בהצלחה!

כשטה מדית - שהם ספיה. מאחלים לך

התערות מהירה באזרחות!

דקק צלחה לכולמ!

ברכות, תודות

למרים שדה,

בשקט ובצנעה טיפלת בקשישים, במסירות, באהבה, תמיד מוכנה להקשיב ולעזור.
ליווית את האנשים בחום ובהתמדה.

קעת החלטת להפחית ולטפל קצת בעצמך.
 מודים לך על התקופה בה טיפלת בכולם,
 לא נפרדים ממך לגמרי. אנו יודעים שאת ממשיכה בהתנדבות בחוץ, בדואר אצלנו,
 ובכלל את נשאת חלק מאיתנו.

בהצלחה והמון תודה - צוות גיל הזהב

מל - 106 להדס וכרמי ינון להולדת הבן

אח לאיל ויאיר.
 נכד לרחל ומאיר יפה
 מזל טוב לכל המשפחה.

תודות... תודות... תודות

מספר מילות תודה לאחר החינה של נעם ואלון.
 התרגשנו, שמחנו, צחקנו, בכינו, באירוע שהיה בשבילנו פסגת האושר. תודה לכל מי
 שעזר לנו להפיק את הערב הנפלא הזה. משפחת גפן הפקות, אייל ברבר והבחורים, עם
 נועם דינסטג, זוהר גלוסקא, יהודית צוקרמן, ניצן רודוי וצוות המטבח, מרי אדלן ואורית
 ארזי, רותה היוז, המלצרים החמודים שטרחו כל הערב, ספיר ארזי, החשמלאים והעוסקים
 במלאכה. תודה.

תודה מיוחדת לרוזי פלד האחת והיחידה, תודה לכל האורחים שבאו לשמח ולשמוח.

משפחות אדרי ופדן

מל 106

לנעם ואלון לנישואיכם
 להגר ואיזיק אדרי, הרבה נחת
 ולכל המשפחה ברכות חמות!

פרכות

לטוהר אלניר, על כי עבודת הגמר שלה במגמה לאמנות מוצגת כעת במשכן לאמנויות על שם ראובן הכט באוניברסיטת חיפה, במסגרת תערוכת "עבודות נבחרות" - עבודות שנבחרו מביין מגמות האמנויות מכל הארץ.

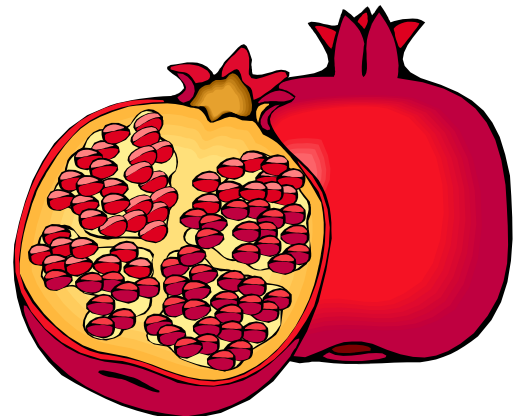
כף הכבוד

לרז גפן, שקיבל תעודת הצטיינות מתת אלוף מוני כץ, מפקד אוגדה 319: "תעודת הצטיינות לראש השנה תשע"ד הוענקה לסמל רז גפן בהוקרה והערכה על הצטיינותך ותרומתך לעשייה באוגדת המפץ.

שנה טובה

לכל חברי, ילדי, חיילי,

תושבי הרמה!

"ברמה"

עריכה – זוהר מור, בנצי גולן
 הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית
 הגהה – אורה שורר
 Barama2@kry.co.il